

Efendiyle Hemdem Olma

 zmir, 26. 02. 2004

Muhterem Dostlar!

Ben Efendiye her g n giderdim. O da beni her g n beklerdi. Bir g n gidemesem- tela m olur, cenazem olur- Efendi kalkar gelirdi. Veya ben giderdim  ylende, Efendi gelirdi ak amda. G r miz bir g n oldu mu ikinci g n ben utanarak giderdim, y z m k zar rd . B ylece hemdem olup giderdik !

Anlay n bir ihvanla bir m r yidin kayna mas  ne kadar g zel! Hemdem olur, de arj olur, ona d k lebilir. B yle bir ihvan, m r yidini ne kadar sevindirir.   ok  k r h lime h lda , yoluma yolda , s rr ma s rda  bir can dostu yeti tirdim. der, sevinir.

M r yidimin gayesi eksiksiz hizmet verebilmek!..  nanc na, m r yidinin em net etti i tevhide hizmet edecek birisini yeti tirmek istiyormu . M r yidimin gayesi, benim  ahsiyetim de ildi. Z t-  Muhteremin gayesi, tevhide hizmet etmekti.

Bu vesileyle Haf z Ahmet Efendi mi  ok sever, ona mektuplar yazar, yeti tirmek i in emek sarf ederdi. Hasan Fehmi Efendi mi, damat Doktor Kem l Bey mi iyi yeti tirmek i in, ne emek, ne hizmetler verdi.

 yle zaman m z ge erdi ki, yats n n abdestiyle sabah namaz  k lard k. Geceyi b lmedi imiz bir ok zamanlar olmu tu.    nk  Hasan Fehmi Efendi:   O lum Ahmet! Bu tevhit hizmetini siz yapacaks n z.  demi .

Bu kutsi ve ulvi, mukaddes em neti -ki, da ylar  eritebilecek kadar a r   olan bu em neti- efendimize vermi ti, em net etmi ti. Bu kutsi g reve hizmet verebilecek dervi leri yeti tirmek i in gece g nd z  sal yan m r yidimiz, hatta bir il h  yazm r : Biz geceyi g ne katt k!  Ger ekten yirmi d rt saat uyumad m z zamanlar gece g ne kat lm r . Ama m r yidimin ilahisi  Gece gaflettir, biz gafletten uyand k  m n s n  da ta r. Gecemiz de g nd z gibi ayd n oldu.

Bu kutsi emaneti korumak, muhafaza etmek, ehline vermek i in  ok b y k  sabalar, gayretler, emekler sarf etmi tir. Bu tesirden m r yidimi kurtarabilmek i in g z m  karart m:

- Muhterem Efendim! Sizi tebrik ediyorum. Yemin ederim, siz g revinizi yapt n z. Bizi ne h le getirdiniz. Kale gibi fikirlerimiz y k ld . Taklitten tahk ke ge irdiniz. Hakk a biat ettirdiniz. Ender fenadan bekay  verdiniz.  ok  k r himmetinizle, i tuf ve kereminizle zikreden, tefekk r eden, Hakk  bat l  se en,    k, s cd k,  rif insanlar yeti tirdiniz. Evet geceyi g ne katt n z, ama Allah em yinizin kar  n  da verdi size. Siz art k huzur i erisinde ezel ebet rahat olun, bize de dua edin.

Sultan sorarsa:  - Ne yapt n z siz?  diye bize.

Diyorum ki: Ey m r yidim  ok  k r biz de bo una gidip gelmedik.

- Ne yapt n z diye sorarsan

- Sizi yeti tirdik. Bir ehlullah yeti tirmenin ne kadar ehemmiyetli oldu unu takdir buyurursunuz. Geldik

gittik bize verdiÄŸiniz hizmet, sizi de kemÄŸle getirdi. Ben de sultanlar sultanÄ±na diyorum ki: Bizim eksikliÄŸimize bakma. KemÄŸl Ä½zre bir ehllullah yetiÄŸtirdik.

O zaman mÄ½rÄŸidim memnun oldu, gÄ½lÄ½msedi:

- AllahÄ±m bu ifadeye ÄŸahit ol, dedi. Ä°nÄŸAllah ihvanlar daÄŸ gelsin gitsin sizi de yetiÄŸtirsinler, diye bana da dua etti.

HatÄ±ralar ÄŸok, ama her biri birbirinden etkili. Hangi birini yazsam ki!..

ÄŸ ÄŸ Bir gÄ½n Orman Ä°letmesiâ€™nde ÄŸalÄ±ÄŸÄ±rken Efendim, yanÄ±na gitmiÄŸtim. Sigaradan ve merdiven ÄŸÄ±kmaktan etkilendiÄŸi iÄŸin alt katta ÄŸzel bir oda vermiÄŸlerdi. Ä½nkÄ½ beÄŸ altÄ± memurun yaptÄ±ÄŸÄ±nÄ± yapardÄ±. Ziyaret ettim ÄŸÄ±ktÄ±m. O da benimle kapÄ± ÄŸnÄ½ne ÄŸÄ±ktÄ±. MÄ½hendisin bir tanesi takÄ±ldÄ±. Dedi ki:

- Bak Ahmet Bey, siz merdiven ÄŸÄ±kamÄ±yorsunuz; biz ÄŸÄ±kÄ±yoruz.

Ona cevap olarakÄŸ dedi ki:

- Siz ayakla ÄŸÄ±kÄ±lan merdivenlerden ÄŸÄ±kÄ±yorsunuz. Biz dÄ½Ä½nce ve tefekkÄ½rle ÄŸÄ±kÄ±lan merdivenlerden ÄŸÄ±kÄ±yoruz. Bizim ÄŸÄ±ktÄ±ÄŸÄ±mÄ±z bu merdivenÄŸ bizi Allah ve ResÄ½lÄ½ne ulaÄŸtÄ±rÄ±r. Bizim merdivenlerden ÄŸÄ±kanlar Hakkâ€™Ä± batÄ±lÄ±, helÄŸli haramÄ±, iyi ve kÄŸtÄ½yÄ½ fark ederler. Allah aklÄ± selim sahiplerine hitap eder:

Ey DÄ½Ä½nen, TefekkÄ½r Eden, ZÄŸtÄ±ma Mazhar Olanâ€!

Bizim beyin merdivenimiz vuslata getirendir. Kesafetten letafete geÄŸirir. Sizin merdivenden neler neler gelir geÄŸer. Ama bizim merdivenden binde bir. Ama bir tanesi ÄŸleme bedel. Hep ehllullahlar, ÄŸrif-i billah olan, vuslet-i yÄŸrla halvet olan zÄŸt-Ä± muhteremler hep bu merdivenden yÄ½kseldiler. YÄ½kseldiler de, ol dost ile hemdem oldular.

- Eh Ahmet, demek biz dinsiz miyiz?

- HayÄ±r, ben ÄŸyle bir ÄŸey sÄŸylemedim. Onu sen sÄŸylÄ½yorsun.

Allah Hak mÄ½rÄŸidin himmetlerini Ä½zerimizden eksik etmesin. Ruhu ÄŸÄŸd ve mesrÄ½r olsun. ÄŸ ÄŸ ÄŸ ÄŸ ÄŸ ÄŸ Ey mÄ½rÄŸidim cansÄ±n bana

Canlar feda olsun sana

Ettin himmet ben kuluna

Sensin hayat veren bana.

Eyle himmet Sabriâ€™ye ÄŸÄ½n, yolundayÄ±m ben bir gedÄŸ.

SelÄŸm ve hÄ½rmetlerimle!.. Allah'a emÄŸnet olun!

HACI BABAÄŸ ÄŸ ÄŸ ÄŸ

ÄŸ HÄ½seyin Sabri SOYYÄ°Ä°T

À

Bu Sayfanýn Geldiði Adres

Tasavvuf DerneÄŸi:

<http://www.tasavvufdernegi.com>

Bu Sayfanýn Adresi:

<http://www.tasavvufdernegi.com/modules.php?name=Content&pa=showpage&pid=9>